

DZIENNIK TYGODNIOWY

Departamentu

Bydgoskiego.

Ner.

7my.

Dnia 15. Lutego 1814 roku.

O b w i e s z c z e n i e.

Rada Najwyższa tymczasowa Xstwa Warszawskiego przez Ministerium Przychodów i Skarbu.

Uznawszy dozwoloną dotąd Grę Saskich w Xięstwie Warszawskim równie iak i innych zagranicznych Loteryi tak dla Kraiu z powodu wychodu pieniędzy zagranicę iakoteż i dla wzrostu Loteryi Kraiowych z wielu miar szkodliwą, postanowiła takową zupełnie zakazać, i tém końcem uwiadomiaiąc otém Publiczność, ostrzega ią oraz, iż ktoby kolwiek po dniu 15. Lutego r. b. w Loteryą Saską grać ważył się, to iest: Losy do niéy przedawał lub kupował iako graiący wzakazane Loterye zagraniczne uważany, karze piéniężnéj prawem na podobne wykroczenia przepisaneý podpadnie, z której iedna połowa Denuncyantowi oddaną, druga zaś do Skarbu publicznego wpływać będzie. —

Przy téy okazji ponawiaią się wszelkie dawniéy co do gry zagranicznych iako i innych Loteryi wydane zakazy. Ażeby zaś nikt prze-
o w zakazowi temu wykraczaiący nie wiadomością o nim niewymawiał

się, niniejsze ostrzeżenie po trzykroć w wszystkich Gazetach Kraiowych niemniéy w Dziennikach Departamentowych ma być dla wiadomości każdego umieszczone, niemniéy po parafiach z Ambon ogłoszone publiczności będzie. —

W Warszawie, dnia 20. Stycznia 1814 roku.

Dyrygujący Ministerium S.
(Podp.) v. Colomb.

Szeff Wydziału
(Podp.) Domzalski.

Za zgodność
Szalla, S. D. K.

O m y ł k a.

W przeszłym Dzienniku Nr. 6. na pierwszém stronnicy, w postanowieniu Rady Naywyższej Tymczasowej Xięstwa Warszawskiego względem zaległych Podatków, zamiast po pierwszym Czerwcu r. z. zaległych, czytać należy, po pierwszy Czerwca r. z. zaległych. —

P r e f e k t

Departamentu Bydgoskiego.

Postanowienie Rady Naywyższej Xięstwa Warszawskiego o Kolonistach chcących się przenieść do Rossyi w słowach następujących.

Z Sessyi dnia 29. Listopada 1813 roku.

JW. Prezes Rady Naywyższej przedstawił teyże Radzie do roztrząśnienia Raport zdany przez bywszego obłastnego Naczelnika Deptu Łomżyńskiego W. Koryka Kolleyskiego Radzcy z powodu zdarzenia czynionych trudności Kollonistom, którzy w liczbie 125. Familii z Koloniów Powiatu Ostrołęskiego oświadczyli swoje życzenie przenieść się w Rossyę, i z tego względu niezrobiwszy sobie żadnych na zimę zapasów, rozprzedali cały swoy dobytek, drob a nawet i rolnicze narzędzia.

Okoliczność ta o emigracyi Kolonistow do Rossyi roztrząsana już była w Dyrekcyach Ministerii Spraw Wewnętrznych i Skarbu, z tych więc równie, iak i przedstawień niektórych Prefektów, tudzież czynionych różnych podań w tym względzie przez prywatnych Obywateli, skłoniła się Rada Naywyższa do postanowienia ogólnych zasad, względem wynoszących się Kolonistów, któreby wszelkie nieporozumienia usunąć mogły.

Kolonisci posiadali w Xięstwie Warszawskim, iak z Akt objaśnić się można 1) w Dobrach Narodowych, 2) w Koronnych 3) w Rozdaro-

wanych przez Rząd francuzki różnym osobom, a teraz skonfiskowanych, 4) w miastach, 5) w Dobrach szlacheckich, czyli prywatnych.

Wiadomo jest także i to, że Koloniści po większey części w Dobrach Narodowych znajdujący się osadzeni zostali za czasow Rządu Pruskiego, od którego tak pieniężne iak i inne zapomogi pod nazwiskiem Beneficyow udzielane mieli.

Zeby więc dopełnić i wolę Nayaśnieyszego Imperatora Jegomości, względem pozwolenia tyteyszym Kolenistom wynosić się chcącym na osiedlenie do Rossyi i razem, aby nienaruszyć w niczém prywatnych własności, Rada Naywyższa postanawia w tym względzie następujące ogolne prawidła.

Nayprzod Koloniści znajdujący się w Dobrach Narodowych, Koronnych, i w tych, które przez Rząd francuzki rozdarrowane zostały, a na mocy naywyższych ukazow Konfiskacyi podpadłéy, w iednym rzędzie uważane bydź winny, gdyż Dobra tey natury iedynie zawisły od bezpośredniego rozporządzenia teraznieyszego Rządu.

Tacy więc Koloniści chcący przenieść się do Rossyi winni są udać się do Rossyiskich obłastnych Naczelników, ktorzy w tym względzie dostateczne od JW. Generała Gubernatora Xięstwa Warszawskiego mają udzielone sobie instrukcy.

Obowiązkiem będzie tych Kolenistów w względzie kraiu tego, który opuszczają, niezawodne opłacenie wszystkich swych długow prywatnych, gdyż w przeciwnym razie przez żaden sposób uzyskać pozwolenia niemogą do wyniesienia się z niego. Co się zaś tycze wydarzyć się mogących niedoborow w Podatkach Skarbowych ziemskich i osobistych od tychże Kolenistów do czasu wyniesienia się ich za granicę przynależnych, te iako prosto Skarbowi winne niebędą z nich exekwowane, równie i na czas dalszy, dopoki wady te zamieszkałemi niezostaną, z gruntow przez nich zastawionych, na nikim poszukiwane nie będą, iednakowoż przepisują się w tém zdarzeniu takie prawidła, iakie w tym Kraiu dla uzyskania allewiacyow są oznaczone. Podobnie nie będą obowiązani zwracać wprzod uzyskanych przez nich tak nazwanych Beneficyow, ponieważ zostawiają wkorzyć Kraiowi tuteyszemu ziemię usposobioną przez nich z dzikich pol w orne grunta. Potrzeba także tutaj powiedzieć, że wielu Kolenistów nieodebrało od przeszłego Rządu zupełnie umówionych Beneficyow, przymuszeni więc byli wystawiać gospodardkie zabudowania przez układy z prywatnemi, a ci zwykłe zastrzegali sobie zapłatę swego

długu, gdy Skarb niści się Dłużnikom z oznaczonych im forszusów. Wszakże Koloniści zostawiający dłużnemi za zabudowania wychodząc do Rosyi, zostawiają swoje pomieszkania na korzyść Dobr, sprawiedliwie więc wypada, aby takowe długi na grunt spadły, a wynoszących się nieposzukiwać. Obłastni przeto Naczelnicy i im podwładni największą na to hacznąść mieć winni, aby niebyło w takowych razach podrobionych umew, i żeby długi tego rodzaju nieprzechodziły ilości niedobrych Beneficyow, gdyż wtedy nieinaczéby je uważać należało, iak długi prywatne, względem których już postanowiono iak wyżej.

Nakoniec wszelki ruchomy majątek składający się z domowych i gospodarskich sprzętów, bydła i innych artykułów a do Kolonistów należący zostawia się zupełnemu ich rozrządzeniu, iako niezaprzeczona ich własność.

Dozorując w wypełnieniu tego wszystkiego obłastni Naczelnicy i im podwładni Naczelnicy obroźni starać się będą o uzyskanie dla Kolonistów potrzebnych zaświadczeń od Władz miejscowych zarządzających temi Dobrami, iako to już wyżej rzeczone Narodowemi, Koronnemi, i temi, które przez Rząd francuzki były rozdawane. Wydawanie takowych zaświadczeń Kolonistom wstrzymywać iedynie mogą długi prywatne i osobiste ich wykroczenia, a inaczéby poczytanemby było tylko za ścieśnianie niniejszego urzędzenia, za które okazujący się być winnemi srogiéy odpowiedzialności uledezby musieli. —

Powtore względem Kolonistów, Rzemieślników, którzy po miastach osiedli z otrzymaniem iak nazywano Beneficyow, a życzący sobie teraz przenieść się do Rosyi zachować należy te same prawidła, iakie wyżej opisanemi zostały, dla Kolonistów mieszkających w Dobrach Narodowych i innych, zdarzyć się iadnakowoż mogą nieiakié między miastem, a temiż Rzemieślnikami szczegolne z obowiązania się, w takowym razie obłastni Naczelnicy po ścisłym roztrząśnieniu winni są osobnemi od siebie przedstawieniami objaśnić i donieść o tém Generałowi Gubernatorowi Xięstwa Warszawskiego i od niego oczekiwać Decyzyi.

Po trzecie co się zaś tycze Kolonistów osiadłych w Dobrach Szlacheckich czyli prywatnych, w tym względzie Rada świętym byćdź uważa własność prywatną, i nieinaczéby pozwala wynosić się takowym Kolonistom, iak za poprzedniem okazaniem obłastnym Naczelnikom, zaświadczeń od Dziedziców, że oni żadnych do nich nie mają pretensyi, że przychylają się do ich wynoszenia się, lub też gdy ciż Koloniści złożą stosowne pozwolenie od tutejszego Rządu, na mocy praw wsparte

8. Gaśawa którego Pretium fisci				Złt.	1,653.	gr.	28.	sz.	2.
9. Gniewkowo	—	—	—	-	5,679.	-	2.	—	—
10. Golub	—	—	—	-	5,370.	-	9.	-	1.
11. Gurzno	—	—	—	-	3,722.	-	4.	-	2.
12. Inowrocław	—	—	—	-	32,970.	-	16.	—	—
13. Kcynia	—	—	—	-	7,854.	-	9.	-	2.
14. Koronowo	—	—	—	-	8,960.	-	25.	-	2.
15. Kowal	—	—	—	-	7,524.	-	14.	-	2.
16. Kowalewo	—	—	—	-	620.	-	17.	—	—
17. Kruswica	—	—	—	-	1,856.	-	3.	-	2.
18. Kurzętnik	—	—	—	-	358.	-	24.	—	—
19. Kwieciszewo	—	—	—	-	1,218.	-	15.	—	—
20. Lidzbarsk	—	—	—	-	8,927.	-	5.	-	2.
21. Lubawa	—	—	—	-	5,638.	-	17.	-	1.
22. Lasin	—	—	—	-	3,907.	-	15.	-	1.
23. Mogilno	—	—	—	-	6,833.	-	29.	—	—
24. Mrocza	—	—	—	-	2,636.	-	6.	—	—
25. Nakło	—	—	—	-	6,758.	-	6.	-	1.
26. Niszawa	—	—	—	-	6,286.	-	12.	—	—
27. Nowe Miasto	—	—	—	-	5,632.	-	26.	-	1.
28. Piła	—	—	—	-	9,035.	-	17.	-	2.
29. Podgórza	—	—	—	-	4,957.	-	23.	—	—
30. Radziejewo	—	—	—	-	6,287.	-	11.	-	1.
31. Radzin	—	—	—	-	1,222.	-	14.	-	1.
32. Sompolno	—	—	—	-	5,445.	-	4.	-	1.
33. Strzelno	—	—	—	-	9,206.	-	7.	-	2.
34. Szulc	—	—	—	-	2,672.	-	2.	-	2.
35. Toruń	—	—	—	-	101,341.	-	18.	-	1.
36. Uśc	—	—	—	-	1,439.	-	27.	—	—
37. Wąbrzeźno	—	—	—	-	2,353.	-	20.	—	—
38. Włocławek	—	—	—	-	18,383.	-	23.	—	—
39. Witałowo	—	—	—	-	1,852.	-	26.	-	2.
40. Znin	—	—	—	-	8,347.	-	9.	-	2.

Summa 447,957. - 6. - 1.

i zaleca przytém wszystkim Officyalistóm Skarbowym, aby równieź z swęj strony w miastach resp. Publiczność zawiadomiali o zadzierzawie się mającęj Konstumpcyi i o Terminach.

Warunki do dzierzawy są:

1. te same iakie przepisane do zadzierzawienia Konsumpcyi w miastach szlacheckich i dziedzicznych:

2. Co do Offycyalistów Celnych gdzie jest główna Komora Celna mniejsza, lub Przykomorek tych wszystkich do miejsca przywiązanych przez ciąg Kontraktu dzierzawnego. Kontrahent opłacać będzie obowiązany, przeciwnie, gdzie się znajduje znaczny Urząd Konsumpcyi z kilku Offycyalistów złożony, tylko jednego z nich przez cały czas dzierzawy, iako do wydawania Kwitów zaświadczaających i t. d. Koniecznie w każdym mieście i miasteczku potrzebnego swym kosztem utrzymywać winien będzie, wreszcie zaś Offycyalistom zaraz z góry przy wzięciu na siebie dzierzawy trzymiesięczną Pensyą wypłacić. Nadmieniam się dla wiadomości, że w Summie wyrachowanego minimum dzierzawnego obięte już są Pensye Offycyalistów podług zasad powyżey wskazanych.

3. Kaucya ma być przyjmowana w gotowiznie, to jest: dzierzwca winien złożyć z góry jedną Kwartalną ratę dzierzawną.

4. Przy zaczęciu dzierzawy co miesiąc opłacać regularnie anticipando Ratę dzierzawy miesięczną, aż do upłynienia terminu Kontraktu przy upłynieniu, którego zaliczona za kaucyą rata Kwartalna po uczynionym obrachunku dzierzawy potrąconą zostanie. W przypadku wielkich trudności i niemożności złożenia kaucyi w gotowiznie, na ten czas może być przyjęta Kaucya hipoteczna na dobrach pewnych, zadnem długami nieobciążonych zapisana lecz zawsze na risico V. Dyrektora Skarbu, z nadmienieniem, iż prócz tego dowiedzieć się można o wszystkich warunkach Kontraktu spisać się mającego w Dyrekcyi Skarbu każdego dnia od godziny 9. aż do 11. z rana, wyjąwszy święta i Niedziele.

W Bydgoszczy, dnia 7. Lutego 1814.

L e i n e r.

Pyszniewicz.

O b w i e s z c z e n i e.

Podaje się niniejszém do wiadomości, iż Kamienica o trzech Pientrach z frontu a o dwóch z tyłu, dachówką pokryta, do JMPani Elżbiety z domu Blücher owdowiałey Taubę teraz zamężnéy Feyfern należąca, w mieście Departamentowém Bydgoszczy pod NN. 71 72 73 sytuowana, stykająca się od Północy z domem JMPana Marienskiego, od wschodu Słońca z domem JMPana Dembskiego, od Południa stojąca bokiem do Ulicy żabnéy, od zachodu Słońca frontem w Rynek wystawiona, trzymająca w długości 75 Stop. w Ulicy żabnéy, a 39 szerokości, przy której jest Kawał rozebranego Budynku gdzie tylko mur stoi, przez który

na Podwórze można przeysć, trzymający długości 30 Stop, a 20 szerokości, przy której jest Podwórze długości 67 szerokości 21 Stop, z Skłepem i trzema łakami nad Notecią w miejscu tym gdzie inni mieszkańcy swoje łaki mają położone, stykające się z łakami JM. Panów Marienskiego i Dembskiego, przez publiczną Licytacją, na domaganie się Staroz. Jakoba Lewina Jakobi Kupca w Bydgoszczy mieszkającego za sprawą Ur. Józefa Pigłoszewicza Patrona Trybunału Cywilnego Departamentu Bydgoskiego końcem zaspokoienia prowizyi od Kapitału 4000 Tal. na wspomnionéy Kamienicy intabulowanego od S. Jana 1806 roku zaległych 8400 Złt. pol. wynoszących i Dekretem Trybunału Cywilnego Departamentu Bydgoskiego z dnia 2. Listopada 1813 roku przysądzonych, sprzedaną zostanie.

Akt zatradowania powyższéy Kamienicy nastąpił dnia 10. Stycznia r. b. którego iedna kopia Szl. Elzbiecie z domu Blücher owdowiałéy Taube, zamężnéy Feyfern Dłużniczce, druga W. Wyszpolskiemu Burmistrzowi miasta Bydgoszczy, trzecia Ur. Osinskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Bydgoskiego tegoż dnia m. i r. b. wręczona została; w Biorze zaś Konserwatora Hypotek Departamentu Bydgoskiego Akt ten dnia 26. tegoż m. i r. b. zarejestrowany, a w Kancellaryi Tryb. Cywil. Departamentu Bydgoskiego dnia 3. Lutego r. b. jest zapisany.]

Pierwsza Publikacya odbywać się będzie w miejscu Posiedzeń Trybunału Cywilnego Departamentu Bydgoskiego w Bydgoszczy w Ulicy Napoleona pod Nim. 150 dnia ośmnastego Marca r. b. z rana o godzinie 10. Bydgoszcz, dnia 1. Lutego 1814. *Pigłoszewicz.*

O b w i e s z c z e n i e.

W Piątek dnia 13. Lutego r. b. przed południem o godzinie dwiętę mają na Gdańskim Przedmieściu w domu pod Nr. 92. niektóre Ruchomości po zmarłéy Pannie Zofii Blase pozostałe, iako to: Suknie, Bielizna i Pościel zaraz za gotowe pieniądze bydź sprzedanemi, o czym Szanownéy Publiczności się donosi. Bydgoszcz, dno Lutego 1814.

Franciszek Gościcki, N. P. D. B.

Cena targowa zboża w mieście Bydgoszczy.

Pszonicy Korzec Warszawski	17. Złt.
Zyta	11. Złt.
Jęczmienia	8. Złt.
Owsa	6. Złt.
Grochu	13. Złt.